

מ"ת 25937/08/21 - כנאן טריף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 25937-08-21 מדינת ישראל נ' טריף (עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש	כנאן טריף
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), לפיה, בית המשפט מתבקש להורות על שינוי תנאי השחרור בערובה באופן שיותר למבקש לצאת את מקום מעצר הבית לצרכי עבודה בדיג בימת הכנרת בפיקוח מפקחים.

רקע:

1. בתאריך 12.9.21 הורשע המבקש על פי הודאתו בביצוע עבירת ירי מנשק חם באיזור מגורים. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה המבקש עולה כי המבקש חשד במתלוננים כמי שהציתו את רכבו במסגרת סכסוך קיים בן הצדדים, בהמשך יצא מרכבו כאשר הוא עוטה כובע גרב וירה לעבר הכביש מנשק שהחזיק ברישיון בעת עימות בינו ובין המתלונן. עוברי אורח ניסו להשתלט על המבקש אך ללא הצלחה והוא עזב את המקום ברכבו. במסגרת הסדר טיעון דיוני הורשע המבקש על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן מבלי שיחייב הצדדים בהמלצותיו. הדיון בעניינו קבוע ליום 10.7.22.

בתאריך 11.8.21 שוחרר המבקש בתנאי מעצר בית מלא בבית אחותו בירכא. בתאריך 12.9.22 הורה בית המשפט בהתאם להסכמת הצדדים על העתקת מקום מעצר הבית של המבקש לעיר מגאר.

בתאריך 25.10.21 הורה בית המשפט על קבלת תסקיר מעצר בעניינו של המבקש אשר יבחן בקשת ב"כ המבקש לחזור לביתו ולצמצם שעות מעצר הבית.

תסקיר המעצר מיום 2.12.21 :

המבקש בעל תעודת בגרות, שירת שירות צבאי מלא, שימש כמתנדב במשטרה ועבד כסוהר, שם חווה אירועים טראומטיים ואובחן כסובל מ PTSD. המבקש נשוי ואב ל - 3, נעדר הרשעות קודמות. המבקש ביקש לצאת ללימודים ולעבודה ללא פיקוח. שירות המבחן העריך כי קיימת רמת סיכון בינונית להישנות עבירות בעתות משבר ולחץ וכי לא ברורה מידת שיתוף הפעולה של המבקש עם נטילת הטיפול התרופתי. שירות המבחן התרשם כי יציאה ללימודים תיטיב את מצבו של המבקש אך לא באו בהמלצה נוכח היעדר פיקוח אנושי. באשר לבקשה ליציאה לעבודה בפיקוח התרשם שירות המבחן כי המבקש יתקשה לעבוד עם אנשים ולכן לא בא בהמלצה בנושא.

בהחלטה מיום 2.1.22 הוריתי על הקלה בתנאים המגבילים :

"מבלי להתעלם מהתרשמות שירות המבחן אשר לא המליץ על יציאה קבועה לצרכי לימודים או עבודה אשר מלווה בתקשורת עם אנשים, מצאתי כי יש בפתיחת חלון התאווירות שבועי כדי בקשה מידתית וזאת בהינתן כי יותר למשיב לצאת את מעצר הבית אחת לשבוע אך ורק מחוץ לתחומי הישוב מג'אר וזאת שעה שלא נרשמה כל הפרה לחובתו במהלך החודשים הארוכים האחרונים בהם שהה בתנאי מעצר בית מלא, לרבות בישוב מג'אר ובליוי אחד המפקחים אשר אושרו בתיק. כמו כן נתתי דעתי לכך כי מועד הדיון בתיק העיקרי קבוע לעוד כחודשיים ולא מן הנמנע כי יידחה פעם נוספת באם יתבקש תסקיר משלים בעניינו.

לאור כך, אני מורה בנוסף על יציאת המשיב מכתובת מעצר הבית בימי שני בין השעות 10.00 עד 13.00 בליווי מפקח, שאז ישהה מחוץ לתחומי מג'אר בלבד."

2. הבקשה לעיון חוזר :

במסגרת הבקשה לעיון חוזר עותר המבקש ליציאתו מעצר הבית לצורך עבודה בתחום הדייג בימת הכנרת.

המבקש טען בבקשתו כי לא הפר התנאים המגבילים, הוא מטופל בטיפול פסיכולוגי, החלופה המוצעת נותנת מענה להסתייגות שירות המבחן בתסקיר המעצר כי המבקש אינו יכול לעבוד עם קהל, המבקש נתון במעצר בית כמעט כשנה, הוא סמוך למתלוננים ונערכו סולחות והמצב בין הצדדים תקין, הוא מטופל פסיכיאטרית ומלווה שירות המבחן, והמשפחה עוטפת. עוד נטען כי המבקש אינו עובד מזה שנה. באשר למפקח שיעבוד עם המבקש בדייג העבירות בהן הורשע ישנות. לפיכך מבוקשת יציאה משעה שמונה בערב עד שש בבוקר, בימים ראשון עד חמישי. המבקש הפקיד כספים, ומוכן להפקיד סכום נוסף. כמו כן נטען כי שירות המבחן בחן יציאה ללימודים ולא עבודה בדייג ולא בא בהמלצה אך בשל כך שלא אותר מפקח שילווה המבקש ללימודיו.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי בעניינו של המפקח השלישי, מדובר בחברות של 7 חודשים והסמכויות אינה גבוהה. על רקע מאפייניו של המשיב, גורם טיפולי בחן את הבקשה ולא המליץ על הקלה בתנאים.

עמוד 2

דין והכרעה

בבקשה לעיון חוזר, כגון הבקשה בה עסקינן, בית המשפט מוסמך לעיין מחדש בהחלטתו, רק בהתקיים תנאים המפורטים בסעיף 52 (א) לחוק המעצרים, שזו לשונו:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

האם "עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" ?

על הסוגיות עליהן צריך בית המשפט לתת את הדעת בבקשה לעיון חוזר המסתמכת על "חלוף הזמן" עמד בית המשפט המחוזי בנצרת בבש **2347/06** פרץ שלמה נגד מדינת ישראל מפי כב' השופט אברהם אברהם :

"מה, בכל זאת, ביקש המחוקק לומר בסעיף 52(א) לחוק המעצרים, כשקבע את החלופה השלישית, זו שעניינה חלוף הזמן מאז ניתנה ההחלטה? התשובה לכך מצויה בדברים שהבאנו למעלה מפי כב' השופטת פרוקצ'יה. יעודו העיקרי של העיון החוזר הוא 'לבחון מחדש, האם בנקודת זמן מאוחרת להחלטת מעצר נגרע תנאי זה או אחר, שקיומו נדרש לצורך המשך המעצר'. על כן, אם 'עבר זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, ניתן לחזור ולבחון סוגיות הנוגעות לעילת מעצר, ראיות לכאורה, וחלופת מעצר'."

בהחלטת בית המשפט המחוזי בנצרת במסגרת בש **002201/06** עמיר מולנר נגד מדינת ישראל נקבע מפי כב' השופט נסים ממן בבקשה לשינוי תנאי מעצר הבית המלא:

"לדעתי, לא עבר זמן ניכר כלל וכלל. חודשים ספורים של מעצר בית הם דבר שבשגרה, והגם שצריך לעשות הכל כדי לצמצם את התקופה אין לומר שזהו זמן ניכר. ראו למשל, ב"ש [מחוזי נצ'] 2184/06 שהואן נגד מדינת ישראל, נבו המאגר המשפטי הישראלי [27.6.06] וגם בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל תק-על 2005(3), 1750, עמ' 1752 שם נקבע כי -

"... לא נשתנו אף הנסיבות מאז, ולא עבר "זמן ניכר", כלשון הוראת החוק, מעת מתן ההחלטה המקורית. בנסיבות עניין זה, מעבר ארבעה חודשים מאז מתן ההחלטה אינו מצדיק את שינויה בשל יסוד חלוף הזמן גרידא, וההנחה המובנית בחלופת מעצר בית שהוחלה בהסכמת העורר היא כי הוא ישהה במסגרת זו במהלך התנהלות משפטו, וכל עוד הוא מתמשך התמשכות סבירה, לא תקום עילה לשינוי תנאי החלופה. בנסיבות שלפנינו, זהו, אכן, מצב הדברים. משבקשתו לעיון חוזר של העורר אינה עומדת בתנאי הסף האמורים, דינה להידחות".

במקרה זה דחה בית המשפט בקשתו של המבקש להקלה בתנאי מעצר בית מלא וזאת בחלוף ארבעה חודשים ובשעה שהליכי ההוכחות צפויים היו להימשך עוד חודשים ארוכים וזאת בשונה מהמקרה שבפני

בו קבוע התיק לקבלת תסקיר שירות המבחן וטיעונים לעונש לחודש הבא.

לציון כי ערר על החלטה זו נדחה ע"י כב' השופט רובינשטיין בבש"פ 6358/06 עמיר מולנר נגד מדינת ישראל ובית המשפט מציון במפורש גישתו בעניין חלוק הזמן המהווה עילה להקלה בתנאי השחרור בערובה :

אף אני, כסגן הנשיא המלומד, סבור כי לא חלף עדיין זמן ניכר - כמשמעו בחוק - מן ההחלטה המצדיק את השינוי המבוקש כנתינתו, קרי, הגבלת מעצר הבית לשעות הערב והלילה בלבד. לא הרי שהות של מספר חודשים במעצר מאחורי סורג ובריח כהרי מעצר בביתו של אדם, גם אם אין להקל ראש בהגבלות שבמצב זה (ראו ב"ש 215/73 מדינת ישראל נ' סלימאן, פ"ד כח' (1) 246, 249, השופט ברנזון). להבחנה בין מעצר בית למעצר בפועל ראו גם בג"צ 5555/05 פדרמן נ' אלוף פיקוד המרכז, פ"ד נט' (2) 865, 870-869.

לאור עיקרון המידתיות מציון בית המשפט העליון כי המועד המתאים להגשת בקשה במקרה שבפניו יהיה בחלוף 9 חודשים משחרורו של העורר ולאחר דיוני ההוכחות הקבועים במועד זה.

בהחלטתו בב"ש 3712/08 סעד רתיב נגד מדינת ישראל עומד בית המשפט המחוזי בחיפה, מפי כב' השופט ר. שפירא על פרק הזמן המהווה "חלוק זמן" המצדיק שינוי תנאי שחרור בערובה :

"אוסף עוד, לעניין זה, כי לטעמי, בעניינו של בגיר ובהעדר שינוי נסיבות אחר, זמן שיחשב לזמן המצדיק בחינה מחודשת של תנאי שחרור הוא פרק הזמן של חלוק תשעה (9) חודשים ממועד מתן החלטת השחרור. לעניין זה סבור אני כי יש ללמוד על הזמן לבחינת חלופת מעצר מהוראות סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996, הקובעות מנגנון של עיון חוזר בהחלטת מעצר לאחר חלוק תשעה חודשים. סבור אני כי פרק זמן זה מנחה כאמת מידה לפרק הזמן הראוי לבחינתה של חלופת מעצר, זאת בהעדר שינוי נסיבות אחר. "

סיכומי של דבר, מהפסיקה המובאת לעיל עולה כי נקודת האיזון בין הפגיעה בחופש התנועה של המבקש השווה במעצר הבית, הפגיעה באיכות חייו ובחופש העיסוק והקניין שלו לבין הצורך באיון מסוכנותו של המבקש ממוקמת באזור תשעת החודשים בהם שווה המבקש בתנאי מעצר בית מלא ולא לפני כן.

אכן, ניתן לחשוב על מקרים בהם גם בחלוק תקופה קצרה יותר יהיה משום חלוק זמן המצדיק הקלה בתנאי השחרור בערובה אך לצורך כך על בית המשפט להתרשם כי פרק הזמן הקצר יש בו כדי להחליש באופן משמעותי את עוצמתה של עילת המסוכנות.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שבחנתי החלופה המוצעת מצאתי כי יש מקום להיעתר לבקשה לעיון חוזר בתנאים מסוימים והכל מהטעמים כדלקמן :

ראשית, הבקשה להקלה בתנאים הוגשה בחלוק 9 חודשים מיום שחרורו של המבקש בתנאי מעצר בית מלא , תנאים

בהם שווה עד היום למעט יציאה לסייע בידי אביו ויציאה אחת לשבוע מחוץ לתחומי מגאר. במצב דברים זה ובהיעדר הפרות נטענות הרי שיש במקרה זה "חלוף זמן" אשר יצדיק הקלה בתנאי השחרור בערובה על דרך יציאת המבקש לעבודה.

שנית, מעיון בתסקיר המעצר אשר הוגש לפני ארבעה חודשים עולה כי שירות המבחן לא בא בהמלצה על יציאת המבקש לעבודה בשל החשש מפני אינטראקציה עם אנשים כגורם סיכון. משמיעת החלופה המוצעת ביציאת המבקש לעבודה בדייג התרשמתי כי המבקש לא יבוא במגע עם הציבור הרחב ואף הובהר בדברי עמיתו לדייג כי המבקש לא יגיע לשוק ולא יהיה מעורב בממכר הדגים ובמגע עם אחרים שאינם המפקחים בעניינו. יתרה מכך, שירות המבחן נכון היה להמליץ על יציאת המבקש לצרכי לימודים ונמנע מלעשות כן בהיעדר פיקוח אנושי כך שאני למד כי בהינתן פיקוח אנושי יש מקום להתיר למבקש לצאת את כתובת מעצר הבית גם למסגרות חברתיות.

שלישית, מצאתי כי בהסכם הסולחה שנחתם בין הצדדים ובהיעדר הפרות נטענות מצד המבקש אשר הותר לו לצאת את כתובת מעצר הבית במגאר ולהגיע לבית הוריו על אף הקירבה למגורי המתלוננים יש משום אינדיקציה להפחתת הסיכון הנשקף בעת הזו מצד המבקש כלפי המתלוננים בפרט והציבור הרחב בכלל.

רביעית, ב"כ המבקש טען כי המבקש נתון במעקב פסיכיאטרי ויעידו על כך הבקשות המוסכמות ליציאת המבקש לצורך טיפול זה.

חמישית, מצאתי כי המפקחים המוצעים מודעים למוטל עליהם ונכונים לבצע מלאכת הפיקוח כהלכתה, המפקחים יכולים להבטיח כי המבקש לא יעבור עבירות נוספות בעת יציאתו לעבודה בדייג, לא יבוא במגע עם אחרים פרט למפקחיו וכי למפקחים, לרבות עמיתו של המבקש לעבודת הדייג קיימת היכולת להשליט מרות על המבקש בעת מלאכת הפיקוח.

שישית, דיון שמיעת הטיעונים לעונש וקבלת תסקיר שירות המבחן קבוע בעוד חודש וחצי ומדובר בתקופה ממושכת נוכח מעצר הבית בו נתון המבקש מזה תשעה חודשים.

יחד עם זאת מצאתי להורות על הפקדת פיקדון נוסף אשר יבטיח השינוי בתנאי השחרור בערובה ועמידה בתנאים החדשים מצד המבקש נוכח חומרתה של העבירה בה הורשע המבקש.

סוף דבר :

אני נעתר לבקשה באופן שיותר למבקש לצאת את כתובת מעצר הבית בימים ראשון עד חמישי החל מהשעה 20:00 עד 06:00 בבוקר לצורך עבודה בתחום הדייג בימת הכנרת. למען הסר ספר עבודת הדייג אינה כוללת את מכירתם של הדגים או עבודה עם קהל.

לצורך יציאתו לעבודה יהיה המבקש מלווה מביתו לימת הכנרת ובחזרה בידי המפקחים מר עופר טריף ת.ז.

029121373 , מר טריף אימן ת.ז. 034244715 , מר כהן יוסף ת.ז. 052172335 לסירוגין.

כל אחד מהמפקחים לעיל יחתום על ערבות צד ג' בסך 8,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות המבקש לדיונים בבית המשפט.

כמו כן אני מורה כי המבקש יפקיד סך נוסף של 4,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה.

החלטה זו תיכנס לתוקפה לאחר מתן הערבויות כאמור לעיל ולא לפני יום 1.6.22.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לעיון הצדדים ותוודא קבלתה טלפונית במשרדי המשיבה.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ב, 25 מאי 2022, בהעדר הצדדים.